HILARIUS PICTAVIENSIS. ALBERTUS MAGNUS
Melk, um 1467 Seite 98r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40167
Copyright: Melk, Benediktinerstift

ne sed'm uolũtatẽ tamẽ nõ etiã sed'm naturã ha
bere essentiã Dicit hereticus ostensio uidebat
ur necessitatẽ deo pri gignendi ei filij adscribe
rent. tanq' naturę lege cogente ũiuo edideit
Sz hec passionũ nõ est i deo patre condicio cui
menabile et perfecta natiuitate filij. nec uo
lũtas sola genuit filiũ. nec de mutum aut
coactũ imperio naturalis legis ẽntie ẽ Nec
ad gignendũ quesitum subiã ẽ. nec gignentis
ingenite diuisa natura ẽ. nec i tpe noiõ solitu
do Sz ante tpa omia pr ex natiuitate sue ẽntia
impassibilit uolẽs filio dedit naturalis natiuitatis essentiã Sicq' inamabile ẽt sine initio
dicat filiũ tanq' duo sine principio et duo inam
abilia et duo innata dicens duos faciat deos
anathema sit Caput enim qd ẽ principiũ oim
filius. caput at qd ẽ principiũ xpi deus Sic
enim ad unũ mutabile oim mutũ p filiũ vni
uersa referitur Filiũ inamabilẽ ofitere impius
simũ est Iam enim non erit deus unus qr deũ
unũ pdicatis natura unius inamabilẽ dei ex
egit Cũ g' unus deus sit duo inamabiles ilio pos
sit. cũ idcirco deus unus sit. cũ preter deus sit
et filius dei deus sit. qr inamabilitas sola pe
nes unũ sit filius autẽ idcirco deus. quia ex
nasabili essentia natus existit Respuit g'
inamabilẽ filiũ pdicari fides sta. ut p unũ in
nasabilẽ deũ unũ pdicent ut natiuũ unigeni
tũ ex inamabili genitori ẽntia i uno inamabi
lis dei noie cõplectẽ Caput enim oim filius ẽ
ꝗ caput filij deus ẽ ꝗ caput filij deus ẽ. Et ad uitũ
deũ omia hec ardo. atq' hic confessiõe i ferũt
cũ ab eo sumant unusa principiũ. cũ ipe pri
piũ sit Et ite confirmam' xpianissimi in
tellectũ Dicam' qm sicq' xpm deũ filiũ di ati
sta subsistentẽ et ministratẽ pri ad oim per
fectionẽ non dicat. ꝗ ex quo de maria natus ẽ.
ex eo et xpm et filiũ nominati ẽ. mutũ ac
cepisse ut sit deus dicat anathema sit Cõclu
di damnatio eius heresis pre q' quenti eunt
expositione totius fidei cui adusabat oportuit
Que mutũ dei filij ex parte uirginis
mentiebat Hec enim fidei nostre sed'm euan
gelia et apli tam doctrina principale ẽ. oim
nrm ihsm xpm deũ et dei filiũ a patre nec
honoris ofessione. nec ũtutis potestate. nec
substantie diuersitate. nec mutabilitate temporis
separari multiphariae ut intelligit episcopus
cõsilijs atq' sentẽtijs quesita uelims ẽ. et intel
ligentie tuo exposita ẽ p singulas sẽpte fidei
pfessiones. singulis q'b' qr generib' impie p
dicationis extinctis Nõ enim infinitis et tãmen
sius deus breuib' hiãni sermonis eloquijs
ut' intelligi potuit ut' ostendi fuit et pleq'
et docentes breuitas ũbor et cõpendiũ sumo
mi. Aut non intelligi potest qd i'quirẽt aut
etiã corrũpit qd significantiã magis q' enarra
tiã incõmis absolutõne nõ cõstat Et idcirco
epi intelligentie sue sensu loqntes ob difficul
tatẽ naturalis intelligentie et plurimis dif
finitõnib' ubi usi st ad docendũ ut hec sen
siã audientiũ distinctõnes edite p multa ue
ritatis imbuerẽt. et de diuinis rebus n' aliud
pratiosũ aut obstaũ i hac multimodi plu
riũ sententiarũ absolutione loqrent Michil
autẽ mirũ iudere uobis fres karissimi qd
tam firmit exponi fides cepte sitẽ nõ tantem
hanc fuor hereticor imponit Nã tũ ecclia
orientaliũ pratiũ ut atq' sit huius fidei q' q' sit
uos iudicate aut sacerdotes a' plin muenti
Male enim p quosdã impietatis auctoritas
damnata ẽ. et exilijs epor quor causã nõ igno
rantis. uires at sitẽ phanor Non pegina logi
nec ignoratio scribo Audui ac uidi uitia p
sentiũ non lector ꝗ epor Nam absq' episco
po clausio et pauitas cũ eo. ex maior parte
asiane dicẽ pauitate intra quas consisto uere
deũ nesauit. atq' utinã eũ penitus nesciret.
cũ peluuiore enim uenia ignoraret q' obtrec
taret. Sed hor epor dolor se mt silentiũ nõ
cõtinens. uituperẽ fidei huius queri quia iam
deũ p alios amisit Nam i illa i pmo collate
expositionis fides hanc habuit necessitatem
qua apud sermiũ puer. i memoriẽ gestor su
or dictor qr osiũ nouu. et tũ subputate ia
diuine pietatis doctrina prupeint Sed
de eo n' loquor q' idcirco ẽ reseruat' ne indi
cio humano ignoraret q' lis ante uexisset Ubiq'
at scandala. ubiq' sasmata ubiq' pfidie sit
Hunc illud ẽ. ut ad pfessionẽ sẽbende di fidei
aliqui eor qui ante aliud sẽpserant cogerẽt
Hec quere de patientissimis uiris orientalib'
epis q'b' sufficit post blasphemie uolũtatẽ
coacte salam fidei pfessio Uituperandũ enim
uidet in tanta blasphemantiũ epor hereticam
pertinacia aliq' ex his sustipientẽ Sed mt' hec